

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2021/11

„Vessétek ki hálóitokat...”

(Lk 5,4)

„Szivárványívet helyezem a felhőkre, az lesz a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Szeptember elején különös hangsúllyal foglalkoztunk keresztyén küldetésünk egyik legfontosabb feladatával, a tanítvánnyá tétellel. Missziói felkészülésünket néhány vasárnapi igehirdetés is segítette. Szeptember 19-én, 26-án és október 3-án a fél 9-es istentiszteleteket a hagyományos rend szerint tartottuk Szabó Pál, Koós Mátyás és Püskiné Szécsi Judit lelkészek szolgálatával.

Ismerősöket, barátokat, családtagokat, érdeklődőket a fél 11-es istentiszteletekre hívogattunk, a lelkipásztor által írt levéllel is.

A Jézushoz hívogató – András-szolgálat – három vasárnapján az elmúlt másfél év-tizedben felnőttként megtért és konfirmált, több mint 200 testvérünk közül többen is szolgáltak imádsággal, igeolvasással, és személyes vallomások hangzottak el útke-resésükről, hitre jutásukról, gyülekezethez tartozásuk öröméről.

Püski Lajos lelkész – a Lukács 5,1-11 alapján – igeszolgálatlalt hívott a Krisztus által való új élet melletti döntésre. Közreműködött Nagy Csaba orgonán, az ifis zenekar, valamint kamarakórusunk a Nagyerdei Zenekarral.

A kiosztott lapokon lévő imádság elmondásával felelni lehetett a megszólításra, és segítséget lehetett kérni a lelki fejlődéshez. Az „Emlékeztető önmagamnak” pontjai segíthettek döntéseinkben.

Az október elején indult Bibliaiskolában pedig megalapozható az igeismeret és a hit.

A bizonyoságtételeket és igehirdetéseket szerkesztve közöljük. Az istentisztelet teljes anyaga megtalálható honlapunkon:

www.refnagyerdo.hu

(Szerk.)

Szeretettel köszöntelek Benneteket kedves Testvéreim! Szeretném nektek elmesélni az Úristennel való eddigi történetemet, a megtérésem útját. Bizonyoságot szeretnék most tenni arról, hogy hogyan formálta Isten az életemet, és hogy hogyan formál át engem nap mint nap.

Amióta az eszemet tudom, valamilyen formában mindig is jelen volt Isten az életemben, de 17 éves koromig nem volt róla mélyebb ismeretem. Születésem után a szüleim katolikus szertartás szerint megkereszteltek, mivel mindkét rokonság „hivatalosan” katolikus volt és a hagyományokat fontosnak tartották. A gyakorlatban viszont nem sokszor tettem be a lábam a templomba, egyedül egy karácsonyi miséről van halvány emlékem. A nagyszüleim azért megtanították nekem és testvéreimnek a Miatyánkot, amit óvodás korom óta minden este, lefekvés előtt, rituálészerűen elmondtam. Ahogy teltek az évek, sikerült hozzászónom az imák végéhez egy-egy pluszban bezsúfolt mondatot, amit feltétlenül fontosnak tartottam elmondani a Jóistennek. Például felsoroltam az összes családtagomat név szerint, hogy kikre vigyázzon másnap. Vagy kértem, hogy ne törjön be hozzánk betörő, amíg alszunk. Ezek voltak talán a legfontosabbak. A másik ima, amit nagyon

szerettem, az az asztali áldás volt, amit szintén a nagyszüleim tanítottak meg nekem. Ezek miatt, mióta az eszemet tudom, tényleg mindig is hittem, hogy létezik Isten. Mintha belém plántálták volna. Hiszen hogyan máshogy működhetne ez a világ? Bár ez egy nagyon felszínes és gyerekes hit volt, mégis elősegítette azt, hogy később fogékony legyek Isten megismerésére.

Én 17 éves koromig nem tudtam, hogy az istenhit sokkal több annál, minthogy elhisszük, hogy létezik „egy isten”. Valamint azt sem tudtam, hogy a hitben testvérekre és lelki vezetőkre lehet találni. Azt gondoltam, hogy templomba csak az idősebb generációk szoktak járni, mert nekik „szükségük van a hagyományok megőrzésére is”, nem elég csak otthon imádkozniuk. Aztán Isten egyik évben elhívta Anyukámat ebbe a templomba. Ő sem tudja miért tért be ide, talán kíváncsiságból, talán lelki nyugtalanság miatt. De végül eljutott ide, és pár hónap után a nyári gyülekezeti nagytáborba is elment a kisebbik húgommal. Amikor hazajöttek, egy hétig le se lehetett őket löni, annyit áradoztak a táborról és a gyülekezetről. A következő évben én is elmentem velük, plusz magammal vittem azért egyik barátnőmet is, biztos ami biztos. Nekem a megtérésem történetében ez a 2014-es tábor volt a legnagyobb mérföldkő. Elmondhatatlan az a lelki béke, amit ott kaptam Istentől. Egy ismeretlen helyen, ismeretlen emberek között, 17 éves, ide-oda csapongó kamaszként teljesen otthon éreztem magam. Ez a legjobb szó rá: otthon éreztem magam. Bekerültem egy ifjúsági csoportba, a Págiel ifibe, ahol közösen beszélgethettünk Istenről és a vele való

kapcsolatról. Érdekes, hogy ebben az első táboromban leginkább kérdéseket kaptam, mintsem válaszokat. Előtte meg sem fordult a fejemben, hogy Istennel igazi, élő, kölcsönös kapcsolatom lehet. Ott és akkor megnyílt előttem egy út, amelyen Isten kézen fogott. Ott helyreállt bennem valami, amit nem teljesen tudok elmagyarázni szavakkal. A táborban minden beszélgetés végén imádkoztunk. De az imakörben a Miatyánkon kívül az ifivezetőm és ifistársaim még elmondtak Istennek mást is. Köszönetet mondtak mindennapos dolgokért is, amik nekem előtte jelentéktelennek tűntek. Hiszen miért fecsérelnénk a távoli, hatalmas Nagyúr idejét ilyenekkel? Elmondták neki az aggodalmaikat. Sőt, a szennyest is kiteregették. Ezt semmilyen más közösségben előtte nem tapasztaltam meg. Furcsa volt, hogy bár kiteregették a kisebb-nagyobb szennyest, mégsem szégyenkeztek. Később értettem meg, hogy ez az igazi önismeret. Hogy igazán csak Isten által ismerhetjük meg és fogadhatjuk el önmagunkat. Egy évvel később, 18 évesen nagyon megbántottam egy közeli ismerősömet. Addig én mindig is „jó embernek” gondoltam magam, mint ahogy azt sokan szeretjük magunkról gondolni. Mégis, nagyon nem úgy viselkedtem vele, mint ahogy ő azt érdemelte volna. Amikor a magamról alkotott kép kezdett meginogni, egy úrvacsorás istentiszteleten ülve megértettem, hogy Istenhez tudok fordulni ezzel a terhemmel. Hogy egyedül Jézus által tudok felszabadulni.

Közben beiratkoztam a Lajos bácsi által vezetett bibliaiskolába anyukámmal, aminek a végén 2015-ben mindketten konfirmáltunk. Mindig kíváncsian vártam a pénteki alkalmakat, melyeken megis-

Megtérésre segített az Úr

merkedhattunk az élethez való használati útmutatóval, a Bibliával.

24 éves vagyok. Isten rengeteg új élményben és áldásban részesített azóta. Megtáltuk egymást a gimnázium utolsó évében – a most már vőlegényemmel – Mátéval, aki sokat segített a hitbeli fejlődésemben, sok kérdésemet neki tettem fel. Isten megbízott azzal, hogy az egyetem első évétől kezdve segítsek Máténak ifit vezetni itt a Nagyerdei Gyülekezetben. Az ifisekkel sokat tanulunk egymástól. Az egyetemen már az első napon megismerkedtem egy keresztyén lánnyal, aki azóta nagyon jó barátnőm, vele léptem át először a Református Egyetemi Gyülekezet küszöbét. Mindkét gyülekezetben be szoktam szállni a zenekarba a közös dicsőítéseken, mert én az éneklés közben érzem magam nagyon közel Istenhez.

Végezetül, hogy miben más az életem ilyen módon Istennel, mint nélküle? Nem tudnám megmondani, mert őszintén, bármenyre is próbálok visszaemlékezni 7 évvel ezelőtre, hogy akkor milyen volt, nem tudom elképzelni, hogy hogyan élhettem Nélküle. Úgy érzem, az Ő gyermekeként találtam meg, hogy hol van tulajdonképpen a helyem a világban, hogy mennyit érek, és hogy mi lehet az én küldetésem. Köszönöm, hogy meghallgattatok!

Gáspár Eszter

Új gazdád lehet

Szeptember 19-én a fél 11-es istentiszteleten a Luk 5,1-11 olvasásával **Szabó Balázs**, imádsággal **Szabó Pál** szolgáltak. A lelki útkereséséről, megtéréséről **Gáspár Eszter** ifivezetőnk beszélt.

A Luk 5,1-3 alapján **Püski Lajos** hirdette az isteni szeretet megtérésre hívó jó hírét.

Kedves Barátom!

Bizonyára derék, szorgalmas, becsületességre törekvő, nagyszerű ember vagy. De...? Most itt, egy kicsit csendben várok, hogy gondolkozhass, mert ez a bibliai történet megkérdez téged is.

Ki, vagy mi mozgat téged?

Csak a megélhetés kényszere, karrier, divat, változó eszmék, saját elképzelésed...? Esetleg csak hagyod magad sodortatni a tömeggel? Talán sehova nem haladva tehetetlenül lötykölsz, mint az eredménytelen halászat után Péterék kikötött csónakja? Hogy is szokták mondani a vendéglátó helyen? Prímás, a nótámat, mert aki fizet az petyegtet.

Ami, vagy aki a gazdánk, az mozgat mindenkit, téged is.

Vizsgáld meg magad, hogy bár bizonyára szabad embernek képzeled magad, de valójában minek, vagy kinek lettél a szolgája? Biztos, hogy jól van ez így? Nem kellene változtatni?

Most is közel van az Úr.

Egykor a Genezáret-tó partján tanította a sokaságot és azok hallgatták.

Közeledben is szólt már többször is, különféle módon az Isten téged is hívó igéje. Bár lehet, hogy hálóiddal voltál te is nagyon elfoglalva, mert hát egyébként derék, szorgalmas ember vagy.

Jézus beszállt a Péter hajójába. De nem csak alkalmi utas szeretne lenni az Úr.

Új gazdád lehet

Életed gazdája szeretne lenni.

Megkérte Pétert, hogy egy kicsit vigye beljebb. Kimozdította a megszokott, most ráadásul eredménytelen világából, a csak létfenntartás körforgásából, a napi rutinból. Egy kis szolgálatba állította őt Isten országa ügyében. Egy ilyen kis szolgálatot ma is többen szívesen megtesznek segítve, de közösséget nem vállalva az Úrral és népével, az egyházzal.

Közben Jézus változatlanul tanította a sokaságot. Ma is hirdetik közeledben az Isten igéje.

De neked is mondja, ahogy a hálót rendezgető Péter is hallhatta Jézus szavait. Most téged is személyesen megszólít az Úr.

Engedd, hogy az Úr legyen életed gazdája!

Már együtt felismertük, hogy mindenkinek van valamilyen gazdája, és többé-kevésbé aszerint is él. Viszont kevés az, hogy te is derék, becsületességre törekvő, de az Úr nélkül élő ember vagy.

Legyen Jézus életed új gazdája!

Ne félj attól, hogy ez változást is hoz majd életedben.

Légy nyitott arra, amit Jézus akar neked adni, hogy így életed majd új irányt és feladatot is kaphasson! Ámen.

Imádsággal Szabó Pál szolgált

A hitre jutás csodája

Köszöntöm a kedves gyülekezetet!

Kathi Balázs vagyok, és arról fogok beszélni, hogy mit jelent számomra hívőnek lenni, és hogy hogyan indultam el ezen az úton. Kiskoromban sem otthon, sem az iskolában nem hallottam Istenről, nem is gondolkodtam el a létezéséről. Igaz, 3 éves koromban megkeresztelték, de mégsem jártunk templomba, inkább csak a hagyomány része volt.

Ez a vallás-téma nem foglalkoztatott annyira, a természettudományok annál inkább. Így biológia-kémia tagozatra jelentkeztem. Ekkortájt ismerkedtem meg a barátnőmmel, Anikóval.

Mikor ő elhívott bármilyen templomi alkalomra, nemet mondtam rá, mivel úgy éreztem, hogy nincs ott a helyem. Azt mondtam neki, hogy ha én elfogadom, hogy ő hívő, akkor ő is fogadja el, hogy én pedig nem, és ez így is maradt egy darabig. Biciklis balesete után viszont eldöntöttem, amikor valamiféle csoda folytán felépült, hogy elmegyek vele a templomba, azaz ide. Ezután már szívesebben jöttem más alkalmakra is, mivel osztálytársam, Martin és Anikó is jártak ide. Egyik alkalommal

A hitre jutás csodája

például Kozák Tamás tartott előadást az evolúció és a teremtés kérdéséről. Mivel közel állt hozzám ez a téma, ezért nagy hatást gyakorolt rám. Tetszett, hogy a tudományos megközelítés és a hit nem elkülönül, hanem kiegészíti egymást. Ezt Máté Gyuri bácsi egy ifis felvezetés során is megerősítette bennem.

Ekkor már az ifikre is volt bátorságom elmenni, ahol Erna és Máté vezetésével nagyon jó beszélgetések alakultak ki és ahol akár a kétségeimet is megbeszélhettem velük. Szinte családias légkör alakult ki, egyre inkább a közösség tagjának éreztem magamat és már fix programmá váltak számomra a péntek esti ifis alkalmak. Az énekléses felvezetéseket is mindig nagyon vártam, mert Zoli megmutatta milyen jó énekléssel dicsőíteni.

2018-ban mentem el először gyülekezeti táborba, ahol a hitemben is meg tudtam erősödni, és a zenekari közös éneklések által igazán és őszintén tudtam dicsőíteni én is. Itt már bizonyossá vált bennem, hogy Jézust szeretném követni, ennek a döntésemnek hatására be is iratkoztam az ősszel induló, Lajos bácsi által tartott bibliaiskolás csoportba.

Otthon már gyakran meséltem az ifikről, a táborról, így talán a szüleimet sem lepte meg, hogy elmondtam nekik, konfirmálni szeretnék. Bibliaismeretem gyarapodott és tudatosabban kezdtem az életemről gondolkozni.

Pont az érettségi évében voltunk, együtt a stresszel és a pályaválasztási döntéshelyzet súlyával, így sok erőt jelentett, amikor

Anikóval közösen imádkoztunk, vagy amikor egyedül kértem Isten segítségét és adtam hálát neki. Jelenleg harmadéves gyógyszerésztan hallgató vagyok, és az egyetemi kihívások közepette is úgy érzem, hogy valóban ezt a pályát rendelte nekem az Úr.

Megtérésem előtt nem éreztem, hogy bármi is hiányzott volna az életemből, azonban Jézus szeretete mégis oly sokat tudott adni. Most már nem csak a hétköznapi történések határozzák meg a kedvemet, mert mindig az Ő békességét érzem legbelül. Bár a hit nem egy konstans dolog, amióta ezen az úton járok, volt, hogy közelebb éreztem magamat hozzá, vagy éppen meglazult kissé a kapcsolatunk, de jó tudni azt, hogy Ő sosem feledkezik meg rólam, és gondja van az életem kisebb és nagyobb dolgaira is. Idén a Csillagpont nevű fesztiválon voltam önkéntes, és nagyszerű érzés volt több száz más fiatallal együtt megélni ezt a hitet, és a dicsőítés örömét.

Hálás vagyok Neki, hogy különféle emberek által elhívott, és megismertette velem az életre vezető utat.

Juhász Anna igeolvasással szolgált

Jézus új irányt mutat

Szeptember 26-án a fél 11-es istentiszteleten a Luk 5,1-11 olvasásával **Juhász Anna**, imádsággal **Illyés Anikó** ifisek szolgáltak. A lelki útkereséséről, megtéréséről **Kathi Balázs** ifisünk beszélt.

A Luk 5,4-7 alapján **Püski Lajos** hirdette az isteni szeretet megtérésre hívó jó hírét.

Kedves Barátom!

Ki, vagy mi mozgat téged? Csak sodródsz ebben a világban? Vagy mint Péter hajója, valamihez odakötözve csak lötykölödik életed?

Vagy megengeded, hogy Jézus új gazdaként beszálljon életed hajójába?

Mi következik abból, ha az Úr lesz életed gazdája?

Jézus új irányt mutat.

Pétertől azt kérte, hogy evezzen a mélyre. A most semmit nem fogott halászokat visszaküldi ugyan oda, ahonnan most jöttek ki, csalódottan, üres hálókka. Azt kéri, hogy vessék ki a hálóikat. Péter tesz egy halvány ellenkező kísérletet: Mester! Egész éjszaka hiába fáradoztunk. Pedig mi ismerjük a vízjárást és a halak mozgását. Talán te is hiszed Isten létét, de nem engedelmeskedsz neki?

Hogyan, miben gondolkozol?

Csak szükös, véges emberi képességeidben, vagy hittel Isten határtalan lehetőségeiben gondolkozol?

Jézushoz egyszer egy gazdag ifjú odajött és megkérdezte, hogy mi jót cselekedjen, hogy elnyerje az örök életet? Jézus azt mondta, tudod a parancsolatokat. Azokat megtartottam hangzott az ifjú válasza. Akkor hagyd el vagyond bálványozását és

kövess engem! De az ifjú megszorodva inkább elment. Ki üdvözülhet tehát? Kérdezték a tanítványok. Jézus így válaszolt: Embereknél ez lehetetlen, **de Istennél minden lehetséges.**

Isten által még a te életed gazdacseréje, megváltozása is lehetséges. Merj így gondolkozni önmagad felől.

Új irány nyílik meg számodra is.

Végül Péter azt mondta. Igaz, hogy semmit nem fogtunk az éjjel, de a te szavadra kivetem a hálót. Az Úr nem vesz ki minket ebből a világból, de ha rá bízunk magunkat, akkor ő új irányt ad az életünknek.

Ha rá hallgatsz, akkor **Isten országának új világa, rendje nyílik** meg számodra is, és nagyszerű lehetőségeket tapasztalhatsz meg.

Ha az Úr lehet életed gazdája, akkor ugyan ebben a világban élve, de új dimenziók nyílnak meg!

Ha szeretnél új, izgalmas, jövőképes életet élni, akkor légy Krisztuskövető, és **engedd hogy új irányba fordítsa életedet az Úr!**

Ámen!

Illyés Anikó imádkozott

Az Úr gondoskodik rólam

Mindenkit máskor, másképpen talál meg Isten. Van, akiben csak beérik egy fiatalkori gondolat, egy érzés, van, akivel valami nagy csoda történik és azután tér meg, de van akit csak csendesen és váratlanul ölel át Isten.

Velem ez történt.

Sokáig építgettem az életem úgy, ahogyan azt én jónak láttam, tettem dolgokat, amiket én jónak gondoltam, a saját elképzeléseim szerint mentem férjhez, megszületett a kislányom, mindent úgy csináltam, hogy azt gondoltam, tudom mi a jó nekem, mitől leszek én boldog.

Visszagondolva, különböző helyzetekben, többször is kopogtatott Jézus az ajtómon, hogy esetleg bejönne, ha beengedném, de én nemhogy nem engedtem be az életembe, de még erőteljesen neki is feszültem belülről annak az ajtónak. Küzdöttem az ellen, hogy bárki, bármilyen módon is beleszóljon az életembe, a kapcsolataimba, a világról alkotott elképzeléseimbe, netalán kritizálja is azokat.

Aztán meghalt a férjem.

Az én saját erőmből felépített, biztosnak hitt kis életem felborult. Elvesztettem az irányítást, már nem volt erőm bármiért is küzdeni. Azt a bizonyos ajtót sem tudtam tovább támasztani, és habár akkor még

nem hívtam tudatosan, Jézus mégis belépett az életembe. Elég volt neki akkor, abban a helyzetben annyi is, hogy már nem ellenkezem.

Új munkahelyet kellett találnom, bölcsődébe kellett íratnom a lányomat, számtalan új problémás helyzetet kellett megoldanom, és az volt a furcsa, azt vettem észre, hogy tőlem teljesen függetlenül oldódnak meg a dolgok. Kerültek elélem lehetőségek, amikért igazából nem tettem semmit, csak éltem velük, mintha valaki tálcán kínálta volna fel őket, mintha valaki gondoskodott volna rólam. Megerősödtek régi kapcsolataim, amiket elhanyagoltam, új barátságokat kötöttem, mindennek és mindenkinek meglett a helye az életemben.

Annyi minden alakult jól, hogy már egyszerűen nem mondhattam, hogy ez csupán szerencsés véletlenek sorozata, nem lehetett nem észrevenni, hogy valami nagyobb, valami megmagyarázhatatlan békességet adó dolog van a háttérben.

Ekkor kezdtem el tudatosan érdeklődni az iránt, aki ennyire szeret mindannyiunkat. Eljöttem az érdeklődők istentiszteletére, majd a bibliaiskolába, ahol sok kérdésemre választ kaptam, így ennek eredményeként lassan öt éve konfirmáltam. A konfirmációmra a Rómaiakhoz írt levél 8. fejezet 28. versét kaptam útravalóul, miszerint akik Istent szeretik, azoknak minden a javukra szolgál. Ez így igaz. A hit útján járva pozitív irányba változik a személyiségünk, hátrébb kerül az „én”, megváltozik a tetteink célja és indíttatása is. Ma már biztosan tudom, hogy Isten ismer, szeret, támogat, megerősít bennünket. Ő tudja mi a legjobb nekünk, ezért képes új célt és új irányt adni az életünknek.

Feketéné Kovács Kitti

Új feladatot is kapsz

Október 3-án a fél 11-es istentiszteleten a Luk 5,1-11 olvasásával Kissné Kovács Barbara, imádsággal Vadász Csilla szolgált. A lelki útkereséséről, megtéréséről Feketéné Kovács Kitti beszélt.

A Luk 5,8-11 alapján Püski Lajos hirdette az isteni szeretet megtérésre hívó jó hírét.

Kedves Barátom!

Helyes önismeretre szükségünk van. Ebben ugye mindannyian egyetértünk? **De hogyan juthatunk helyes önismeretre?** Ebben azonban már valószínűleg nem könnyű egyetérteni.

Péter egy egyszerű halász volt. Lendületes, szókimondó, alkata bizonyára egyfajta vezéregyenységgé tette halásztársai között. Mindezt persze a többiekhez viszonyítva tudjuk így megfogalmazni. Bár most együtt voltak sikertelenek a halászatban. De Jézus szavára végül mégis csak kivetették újra a hálót. Amikor csodálatos módon hatalmas mennyiségű halat foghattak ki, csak leborulni tudott Jézus előtt.

Ez a nagyszerű, lendületes halász önmagáról pedig csak azt tudta mondani, hogy: „**Bűnös ember vagyok.**”

Mi történt? **Megváltozik a viszonyítási alap az Úr közelében.**

Mint ahogy a tükörben, vagy a világosságba lépve mi is reálisabban láthatjuk önmagunkat.

Megdöbbentő, hogy ekkor csak azt tudja mondani, hogy: „Menj el tőlem...” Ez lenne az igazi megoldás? Eldobni a tükröt, visszamenni a félhomályba?

A kegyelmes Úr új feladatot ad neked is. Az Úr nem vet el bűneink miatt. Ő kész megbocsátani, hogy új életet kezdhessünk. Sőt új feladatot akar nekünk adni. Embereket fogsz halászni. Nem leszünk mind-

annyian apostolok, de mégis küldötteivé szeretne tenni bennünket az Úr. Megmarad ugyan tanulásod, foglalkozásod, munkád, nyugdíjas helyzeted, de a világ legnagyobb híréért szeretné ránk bízni az Úr. Így új célt, értelmet ad életünknek.

Isten országának építésébe hív az Úr.

Ez a feladat több mint a pusztá létfenn-tartásért folytatott fáradságos küzdelem. Az örökkévalóságnak is dolgozhatsz. Feladatunk, hogy az evangéliumot hirdessük önkéntesként mindannyian és esetleg néhányan hivatásszerűen is. Nagyszerű feladat embereket Krisztushoz segíteni.

Ma is Jézust érdemes követni.

Péterék mindent odahagyva követték Jézust.

Három fontos lépés:

– **Legyen életed új gazdája Jézus** – vagy is tartozz a kegyelmes Úrhoz!

– **Jézus új irányt mutat életednek** - vagy is fordulj Isten országa felé!

– **Új feladatot is ad az Úr** – az őrizd, műveld a teremtet világot, és a szaporodjál, sokasodjál feladatán túl, szolgálj az örökkévalóságnak, **jöjj és építsd Isten országát!** Ámen!

*Kissné Kovács Barbara igeolvasással,
Vadász Csilla imádsággal szolgált*

Imádságaim

Egy-egy igehirdetésre az alábbi imádságokkal válaszolhattunk. Ha tudsz vele azonosulni, ezt te is megteheted.

1. Új gazdád lehet

Istenem, most már látom, hogy eddig rabja voltam az anyagiaknak, karriernek, énemnek, vágyaimnak, a világ változó bálványainak, és ezek határozták meg napjaimat, de nem elégitették meg lelkemet. Köszönöm, hogy megkerestél.

Jöjj, lépj be életem hajójába és **légy te életem gazdája!** Segíts, hogy nálad megtaláljam életem igazi értelmét és örömét! Ámen!

2. Jézus új irányt mutat

Istenem eddig különböző célok, vágyak, eszmék határozták meg életem irányát. Köszönöm, hogy beléptél életem hajójába és **új irányt adtál** földi napjaimnak.

Hálát adok, hogy most már nem csak emberi lehetőségekben gondolkozhatom, hanem nagyszerű mennyei látást és új irányt ajándékozol nekem. Ámen!

3. Új feladatot is kapsz

Köszönöm Istenem, hogy életem hajójába léptél és gazdájává lettél, így **új, örökkévaló célt és feladatot** is ajándékoztál nekem.

Hálát adok, hogy életemet is megragadó szereteted hirdetését bíztad rám is. Magasztallak, hogy most már az örökkévalóságnak dolgozhatok. Ámen!

Én is szívből imádkoztam.

Emlékeztető önmagamnak

Isten megszólító szeretete válaszodra vár. Jelöld be magadnak, amiben már döntöttél!

A következő döntéseket hoztam:

- ☐ Felülvizsgálom eddigi életfelfogásomat, értékrendemet.
- ☐ Elhatároztam, hogy változtatok életemen.
- ☐ Érdekel a Szentírás, ezért részt veszek a Bibliaiskola előadásain.
- ☐ Isten segítségét kérve elmondtam a lapon lévő imádságot.
- ☐ Lelki fejlődésemhez címemet megadva kérem a lekipásztorok segítségét.
- ☐ Másoknak is beszélek a mai napról, döntéseimről.
- ☐ .....

***Segítsen Isten a megjelöltek
megvalósításában!***

„MAGADNAK
TEREMTETTÉL MINKET,
URUNK,
ÉS NYUGTALAN
A MI SZÍVÜNK,
AMÍG MEG NEM
NYUGSZIK TEBENNED”

AUGUSTINUS

Ráhallás

„Ímhol vagyok én, küldj el engemet”
igaz szóval, megbizatással.
Lélekerőmet, kézivedet
feszítsd meg erős akarással.

Add meg a célt is, jóféle
értelmes irányulással.
Lássam lehulló létemet még,
s hallhassam suhanással.

Mezei András

*Reformáció napján koszorúztunk az
Emlékkertben és az Egyetem téren*

Kórus az érdeklődők istentiszteletén

Szívárvány –

a Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811

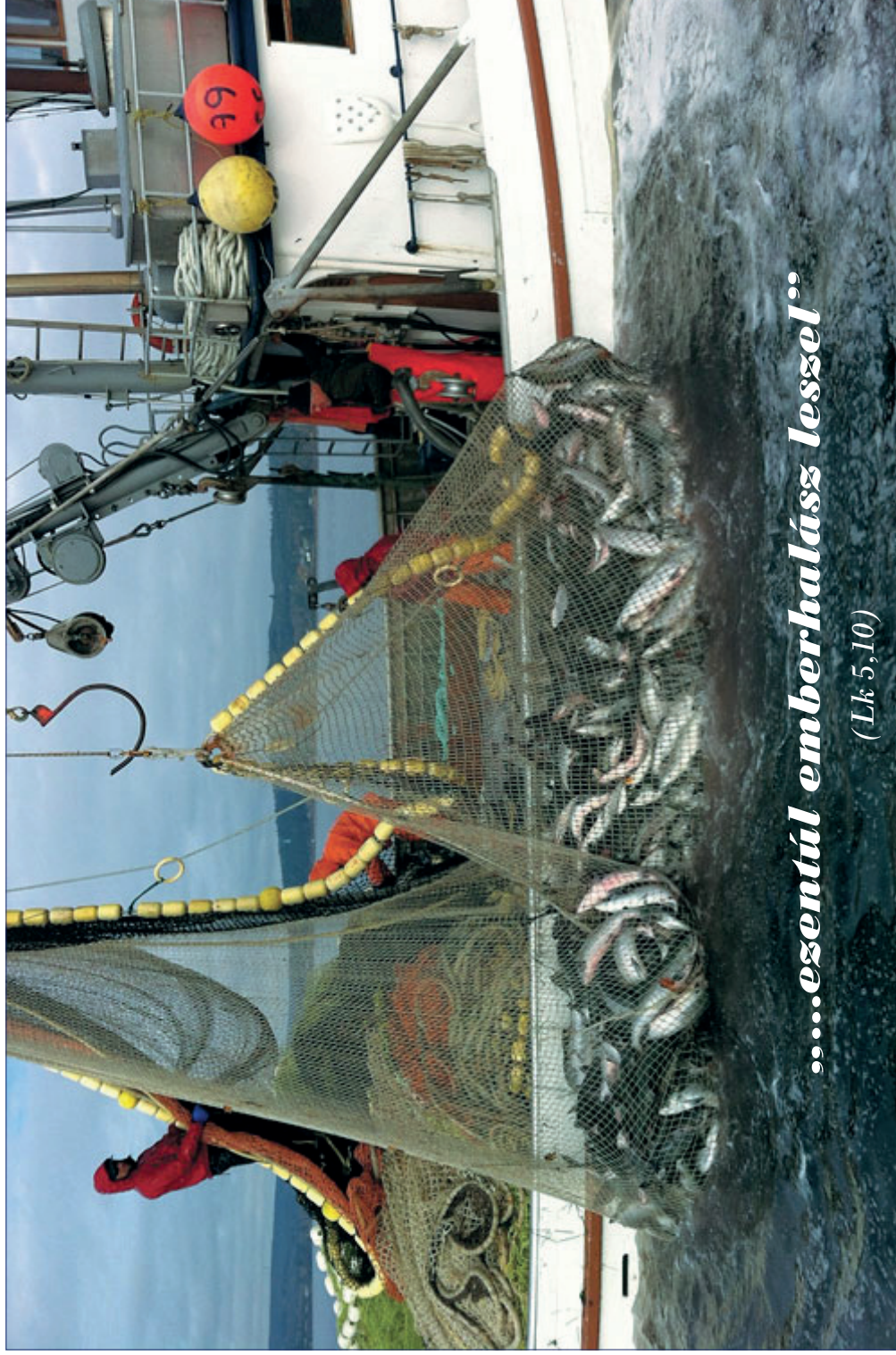
Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: Litográfia

29. évf. 11. szám Készült 300 példányban Megjelenik havonta
Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Gyülekezeti honlapunk: www.refnagyerdo.hu

.....esentül emberhalással”

(Lk 5,10)